Mina tjänare, jag har förbjudit förtryck för mig själv och jag har förbjudit det mellan er, förtryck därför inte varandra

Abu Dharr (må Allah vara nöjd med honom) berättade: att profeten förmedlat från sin Herre som sa: "Mina tjänare, jag har förbjudit förtryck för mig själv och jag har förbjudit det mellan er, förtryck därför inte varandra. Mina tjänare, ni är alla vilseledda utom de jag har väglett, be mig därför om vägledning så ska jag vägleda er. Mina tjänare, ni är alla hungriga, utom de jag har mättat, be mig därför om mat så ska jag mätta er. Mina tjänare, ni är alla nakna, utom de jag har klätt, be mig därför om kläder så ska jag klä er. Mina tjänare, ni syndar sannerligen både natt och dag, och jag förlåter samtliga synder, be mig därför om förlåtelse så ska jag förlåta er. Mina tjänare, ni kan inte åstadkomma något ont som skadar mig, och ni kan inte åstadkomma något nyttigt som gagnar mig. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er hade samma hjärta som den av er som är mest gudfruktig, så skulle det inte tillföra mitt rike något. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er hade samma hjärta som den av er som är mest skamlös, så skulle det inte dra något ifrån mitt rike. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er stod samlade på en upphöjd plats och bad mig [om vad de ville], och jag gav var och en det han bad om, skulle det inte minska det mer än en nål, som doppas i havet, minskar [havets vattenmängd]. Mina tjänare, dessa är era gärningar som jag räknar upp för er, sedan kommer jag att återgälda er för dem: Må den som finner något gott [i dem] lovprisa Allah, och må den som finner annat [än gott i dem] inte klandra någon annan än sig själv."

[Autentisk] [Återberättad av Muslim]

Profeten berättar att Allah förbjudit sig själv från att förtrycka och även förbjudit skapelsen från att förtrycka, därför får de inte förtrycka varandra. Skapelsen är vilseledd från den rätta vägen förutom när Allah vägleder den och ger den framgång. Den som ber Allah om vägledning kommer att framgångsrikt att vägledas. Skapelsen är i behov av Allah i alla angelägenheter, den som ber Allah kommer att få sina behov mötta och Allah kommer att vara tillräcklig för den. Alla begår synder dag och natt, men Allah döljer dem och visar överseende med dem om tjänaren ber om förlåtelse. De kan varken skada eller gynna Allah på något sätt. Även om de hade det mest gudfruktiga hjärtat skulle det inte tillägga något i Allahs herravälde. Och även om de hade det värsta hjärtat skulle det inte minska något från hans herravälde, eftersom de är i behov av Allah under alla omständigheter, tider och platser. Han är däremot fri från behov. Om de hade stått på en enda plats, både människor och jinner, från den första till den sista, och bad till Allah skulle han gett var och en deras önskemål utan att det minska något från det som finns hos Allah. På samma sätt som en nål

som doppas i havet och tas ut, inte minskar något på havets vattenmängd. Detta tyder på Allahs perfektion och att han saknar några som helst behov. Allah bevarar tjänarnas handlingar och räknar dem, sedan återgäldar han dem på domedagen. Den som belönas för sina goda handlingar ska tacka Allah då han gett honom framgång att göra goda handlingar. Den som däremot möter ett annat öde än föregående ska inte klandra andra än sig själv då han själv utfört dåliga handlingar som lett honom till fördärv.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sv/show/4810